

Πασχάλη, Μεσαιων. Έπιγρ. Άνδρου
ΕΕΒΣ, 4, σελ. 76-77

Γιαννούλης

18-19 αλ.

Υπό Πασχάλη δημοσιεύονται ἑνθ' ἄνω. αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαὶ σωζόμεναι
ἐπὶ δύο μαρμαρίνων πλανῶν, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν ὡς μαρτυρία τοῦ
ἔτους τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ τοῦ χωρίου Ἀπολόχου Ἀνδρου:

« 1810 ἑσπερὸς δὲ ἡ παρουσία
ἑκκλησίας παρὰ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ
Γιαννούλη ἱου τοῦ ματῆρο διμητερίου
μειτοροῦ τοῦ ναοῦ τούτου ».

« Ἐνθαδὲ μίττε ὁ δούλος
τοῦ θεοῦ διμητερίς τοῦ ματῆρο
γιαννούλη μειτοροῦ τοῦ ναοῦ τούτου
ἐν ἔτει 1804 ».

Ἐξώθεν τοῦ ναοῦ τοῦτου καὶ δεξιὰ αὐτοῦ εἰσερχομένη διὰ τῆς μεγάλης θύρας
εἴρηται ἀναγεγραμμένη ἐπὶ γέντιου μαρμαροῦ παράστασις τῆς θεοσεβίου
πραξούσης τοῦ διῶν βρέφους. Κάνωθεν τοῦ ἀναγλύφου ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή μεμα-
λαιώδεις γράμμασι:

« Δι' ἐξοδὸν καὶ δαπα-
νης τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ Δι-
μητρὶς μετοράς τοῦ ναοῦ
τοῦτου τοῦ ποτε μαθητοῦ
Ἀντωνίου τοῦ ἐν ἐτὶ 1780 »

Ἀριστερὰ δὲ τῆς θύρας τοῦτης εἴρηται ἕτερον μάρμαρον γέρον ἐν
ἀναγλύφῳ διμείφαλον ἀνεστῆ, βαστάζοντα σέμνημα, μετὰ χρονολογίας 1780.

Ἐν αὐτῷ ναῷ τοῦτου εἴησαν ἀνευροισχισμένα πολλὰ μάρμαρα καὶ πύρινοι
λίθοι, ἀνήκοντες ποτε εἰς τὸν ἔξωθεν τοῦ Ἀμοχόχου ναοῦ, τοῦ μαχού-
μενον σήμερον Μοτασενράμιν ».

